

News and Articles in
Tamil and English
Please send them to:

THE MORNING STAR

Subscription

Island : Rs. 11
For Advertisements

Apply to:

THE MANAGER

'The Morning Star'
Diocesan office
Vaddukedai

THE EDITOR,

'The Morning Star',
Diocesan office,
Vaddukedai.

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka

under No. Q / J / 104 / News / 89

Established 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol: 155 Jaffna, Friday 06 May 1994 No: 09

RIGHTHOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

JAFFNA COLLEGE Y.M.C.A. IS 110 YEARS OLD

Jaffna College Y M C A celebrate its 110th anniversary on 26th March 1994. The day started with a special assembly where the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar addressed.

"YMCA Movement was started 150 years ago by George Williams when he was 22 years old. He saw the deplorable conditions of city slum youngsters. He formed the YMCA Movement to develop their spirit, soul and body. The triangle of the YMCA emblem denotes this. Fifteen years later YMCA was formed to develop young women.

Jaffna College Y M C A was started on 26th March 1884. This was the first students YMCA in the South-East Asia. Although it was a Student YMCA, it served the community in many ways and has been a witness unto Christ. It started Thondy Mission in India. Even today, Jaffna College YMCA is involved in many activities among the students and in rehabilitation work", he said.

Bishop Ambalavanar was the first student to become the President of the YMCA and today he is the chairmap of Jaffna College Board of Directors.

The YMCA organized Netball and Volleyball matches between the staff and students in the afternoon. A TV film show "Karunamoorthy" depicting the life of Jesus was shown late in the evening.

SCHOOLS IN JAFFNA REOPEN

Schools in Jaffna reopened for Second Term on 25th March 1994. It was a great sight to see students in white uniforms and school ties parading towards their respective schools, after a brief New Year holidays.

Jaffna College started its Second Term with Staff prayers when the Rt. Rev. Dr. S. Jebanesan preached on "Feed Your Sheep". "Teachers as shepherd should nourish the minds, spirit and body of their sheep" he said.

The Staff chapel was followed by Staff Meeting presided by the Principal Mr. G. Rajanayagam.

MINI "BUDGET" ON THE EVE OF MAY DAY

President D. B. Wijetunge announced a mini "budget" during he course of his speech com-

Mr. T. S. OPPENHEIM PASSES AWAY

News was received that Mr. Theodore Spivey Oppenheim passed away in Illinois, U. S. A. He leaves behind his wife Helen and two sons, both of whom are married. Mrs. Oppenheim's address is:

Mrs. Helen Oppenheim
5836, Lynwood Drive,
Oak Lawn,
Illinois 60453,
U. S. A.

Mr. Oppenheim was on the tutorial staff of Jaffna College from 1935 to 1938. He taught English in the IVth form and Pre-Matriculation classes. Besides he was Scout Master and Basketball Coach. He came with his wife on a visit to Sri Lanka in February 1977 and stayed at the Bishop's House with Rt. Rev. D. J. Ambalavanar. He addressed the school assembly during his visit. He was a very popular teacher and endeared himself to several students when here. Still after nearly 56 years some of his students were in close touch with him.

He donated the Rev. Dr. S.K. Bunker Memorial prize for Christianity in Year 8 and made an endowment for scholarships to staff children.

POOR PERFORMANCE IN ENGLISH

According to the report of the Education Officer of Sandilipay Division, students have performed badly in English at the G. C. E. (O.L.) examination held in December 1993. In the eighteen schools that come under the administration of this Education Officer, Sandilipay, the performance was as follows:

Tamil	— 73%
English	— 17%
Mathematics	— 29%
Science	— 35%
Saivism	— 83%
Christianity (R.C.)	— 87%
Christianity (Non-R.C.)	80%
Agriculture	— 79%
Commerce	— 68%

memorating the first death anniversary of the late President R. Premadasa and also May Day. Among several decisions made, one is that a worker in either the government or private sector should be paid a monthly salary of not less than Rs. 2,000/- per month as from January 1995.

For those high income groups in the private sector, the ceiling on tax-free income has been raised to Rs. 2,000/- per month as from April 1993.

OBITUARY

Mrs. RUTH PATHMINI EDWIN

We are sorry to record the death of Mrs. Ruth Pathmini Edwin, which took place in Nigeria on Sunday the 22nd April. She was the wife of Mr. Y. Edwin former teacher of St. John's College, Jaffna, mother of Prabakaran (Colombo), Dr. Chandrabaran (India) and Gnabaran (Nigeria) daughter of the late Mr & late Mrs. C. J. Ellyathamby and daughter-in-law of the late Mr. & Mrs. A. M. Yesnabayam and sister of Dr. Sathiyaseelan Dr. Jeyaseelan Mrs. Vanitha Seevaratnam and Mrs Kiruba Earnest.

The Rev. Dr. JOHN MARSH

The eminent congregationalist theologian and a former Principal of Mansfield College, Oxford Dr. John Marsh died in January this year at the age of 89. He was in the forefront of the Church Union negotiation in England which led to the Union of Congregationalists and Presbyterians in England to form the United Reformed Church in 1972. He was active in the Ecumenical Movement serving as a member of the Central Committee of the World Council Churches and for some time as Secretary of the Faith and Order Committee on Inter-Communion. All his active life, he served Mansfield College Oxford joining it as Chaplain in 1938 and retiring as its Principal in 1970 to which post he was appointed in 1953. John Marsh will be best remembered for his very influential commentary on John's Gospel in the Pelican series.

FREDERICK

C. COOPLESTON S. J.

The renowned Catholic Philosopher Fr. Frederick Coopleston whose famous nine-volume History of Philosophy is well known to students of Philosophy died recently aged 86. Born an Anglican he was in his youth an enthusiastic evangelical. However, he was drawn to the Catholic Church and ended up joining the Jesuit order.

As a philosopher he leaned towards Metaphysics but was open to other systems and became an enthusiastic ecumenist after Vatican II. He was for a major part of his active life Professor of the History of Philosophy in the University of London and Principal of Heythrop College, London.

Mrs. HARRIET RANEE SANDERS

The death occurred on March 26th, 1994 of Harriet Rane Sanders, wife of the former Vice-Principal of Jaffna College, Mr. D. S. Sanders of revered memory, and daughter of the pioneer Anglican Minister of St. John's Church - Rev. C. C. Handy. She was 89 years old.

The funeral service was held at the Wesley Uniting Church, Melbourne on 28-3-1994. The Rev. Peter Robeson, the Vicar of the Church officiated. At the 'viewing' at the parlour on March 27th at 7-00 p.m. the service was conducted by the Rev. John Selvaratnam. Some of the Tamil lyrics, the favourites of the deceased were sung lustily by the congregation "என்னை மறவா இயைகநாதா", "கர்த்தர் என்மேய்ப்பராய் இருக்கிறாடு" and "உன்னைதமாவனவின் மறைவிருக்கிறவன்."

Mrs. Sanders leaves behind two sons one in London and the other in Adelaide, two daughters and twelve grandchildren and three great-grandchildren. She was residing with her daughter in Melbourne - Mrs. Ratnarajah. Other members of the family in Melbourne are her daughter, Mrs. Kanagarajah, her son-in-law Mr. Ratnarajah, Rev. John Selvaratnam and Mrs. Rathy Selvaratnam (niece), Mr. Percy Handy (nephew) and Mrs. Handy and Mr. Mahen Nalliah and Mrs. Sharmini Nalliah (grand-daughter).

Rajan, her son, the first Executive Director of the Jaffna College Study Institute at the Ashram, and her son-in-law Mr. R. Kanagarajah, Engineer predeceased her in recent years.

E. T. SCOTT

We are sorry to record the death of Mr. E. T. Scott, which took place on Friday the 22nd of April at his residence at Kopay. He leaves behind his wife Sebamalar, daughter Indirance and son George Selvakumar Scott. His sons Jeyakumar and Indirakumar predeceased him. The funeral took place on Saturday, 23rd April, at his residence in Kopay.

Mrs. AROKIAM SAMUEL

Mrs. Arokiam Samuel, wife of the late Samuel of Karainagar, died at Ariyalai on Saturday the 23rd of April. She was the sister of the late Abraham, Isaiah, Ezekiel and Innasi who predeceased her. The funeral took place at 64, Puvneswary Ambal Veethy, Ariyalai on Sunday, 24th April.

A DEMOCRAT WITH A DIFFERENCE

R. S. Porter

Just last week I heard an item on the Voice of America about a member of the U. S. Congress who had been fasting on behalf of the perhaps one million citizens of the south of Sudan who will die of starvation. Tony Hall, a Democrat from the state of Ohio, has not had an easy time of it. As an 8-term member of the House of Representatives, he was chairman of the House Committee on Hunger. In paring down the budget the Appropriations Committee simply cut out this committee entirely. Tony and his wife Janet decided then that he should fast, and he kept it up for three weeks, taking only water.

Jim Wallis, in *Sojourners Magazine*, writes: "Two weeks into the fast, Hall had no hopes that his committee would be restored, but the fast was developing a broader and deeper purpose. At first, Hall's congressional colleagues didn't quite know how to respond. But in Ohio, and around the country, many others were responding. High school and college students, community groups, and just ordinary

people were so deeply touched by a member of Congress taking such a personal stand that they began fasting themselves in support. An amazing 205 universities got involved, as well as countless high schools."

Mike Espy, Agriculture Secretary, said the administration was moved by this fast and that they wanted to do something. Hall appeared before the Democratic Caucus of the House of Representatives and got a standing ovation! Majority Leader Richard Gephardt said that Hall's speech was one of the best he had ever heard on Capitol Hill. Gephardt promised a new task force on hunger and a permanent committee.

Hall, who has visited famine-plagued countries around the world as well as the poverty-stricken in the inner cities and the forgotten rural areas of the U. S. itself, has not relaxed his vigil. This latest fast reminds us that we have not done enough to help the truly starving in parts of the world that are usually "out of sight, out of mind".

VISIT SOUTH AFRICA

While the world holds its breath as the Republic of South Africa holds its first multi-racial election, we can take a few hours to get acquainted with a slice of South African society as portrayed in a day's time among representatives of three racial groups — Whites, Indians, and Blacks, in the town of Brits, not far from Johannesburg. And while the Indiana/Kentucky Conference of the United Church of Christ in the USA makes Sri Lanka its focus in foreign mission, the UCC as a whole, as well as the Presbyterian Church USA is making this year Africa Year in concentrated focus. Richard Stengel, a Princeton graduate who studied at Oxford on the prestigious Rhodes Scholarship and who first wrote on Africa for *Rolling Stone* and has been writing for *Time* since then, has investigated the daily life of several real people in the small town of Brits. His book *January Sun: One Day, Three Lives, A South African Town* gives us a very up-to-date look at this society that has gained notoriety for the government's apartheid policies. It can be found in the Jaffna College Daniel Poor Library.

The Dutch settled at the Cape of Good Hope in 1652, about the same time they were taking over Ceylon from the Portuguese. Whereas they more or less abandoned the island to the British, the Boers, as the Dutch Afrikaners, became known, retreated from the British into the interior, finally losing a bitterly fought war to them in 1902. Thousands died in concentration camps. The bitterness of their experience with the British has contributed to the stubbornness of character that has also caused them to attempt to assign a permanently inferior role to the native Africans within their borders.

But world pressure has brought about some changes in South Africa, not the least of which was the release of the charismatic leader of the Blacks, Nelson Mandela, from a long prison sentence. Stengel tries, however, to get us to understand South African society through three main lives — that of a White veterinarian, de la Rey; a well-educated Indian shopkeeper, Jai; and a Black mini-bus operator named Life. The suspense builds as Stengel accompanies each of these men and their families on a day's visit in South Africa's summer. Switching from character, to character he gives us the feel of the various lives as they go on simultaneously yet in totally different "worlds."

Two main problems dominate their lives: the loss of work when factories pull out to the nearby home-land Bophuthatswana and the government's determination to get the Black

location moved out of town and nearer the same Black "home-land." Following the three main protagonists through their daily routine, one is exposed to the constant frustration posed by a government that has insisted that each racial group lives completely separately.

Writing the book in 1991, Stengel cannot offer the immediate possibility of multi-racial elections, but does offer the reader the gumut of emotion and confusion that is part and parcel of every South African's daily life, regardless of race.

Stengel says some things about the Indians in Brits that might strike a responsive chord in people here in the north of Sri Lanka. For example: "Jai has a yearning to show that it is possible for a white and a non-white to be friends in Brits. Indians tend to romanticize their relationships with whites, mistaking courtesy for understanding and cordiality for intimacy. Jai does not trust these feelings in himself. Whites, he says, have always let him down."

In a longer passage he describes Indian reactions to their attempts to live in the United States: They said they did not like the cold, or that there were too few Hindus or too many Muslims, or that it was hard to start a business. But mainly, Jai says, they confessed that they missed having servants." So sometimes they returned to South Africa.

Stengel describes the Indian dilemma thus: their primary motivation is self-interest. While Whites are entrenched in their privileged position, affluent Indians find themselves entrenched in their own security and its preservation Jai tells him. They are in an ambivalent position. They find apartheid morally reprehensible, but they also benefit from it.

Above all, perhaps, Stengel's book reminds us that the problem of South Africa is not simply one of apartheid, completely separate facilities for each race (or no facilities for Indians, Blacks, or a fourth group, Coloured), but one of complex interrelationships between the many individuals of each group whose lives must daily interconnect. How elections will affect this complexity remains to be seen.

DEATH DUE TO NEGLIGENCE

Jeyarajasingam Jeyakanth

Jeyarajasingam Jeyakanth, a 14-year-old boy, who was staying as a displaced person at the cinema hall of Inuvil died at 4.00 a. m. on Thursday the 28th of April because the flat roof of the cinema hall collapsed and fell on his head in the early hours of that day. His grandmother sustained injuries.

DR. HOLMES BOOK

Dr. W. R. Holmes the author of *Jaffna Man 1980* plans to reprint his book this year. He asked the alumni of Jaffna College to contribute for this project. Subsequently a private publishing house in Colombo undertook to reprint this book. Dr. Holmes with the approval of the contributors decided to give the money to the relief work of the Jaffna Diocese of the Church of South India. We give below a list of those living in Victoria, Australia who made this contribution for this fund

1	Mrs. Shantha Jeganathan	\$	100-00
2	Mr. Jeyam Bonney	"	25-00
3	Dr. Rajan Rasiah	"	50-00
4	Mr. Balaratnam	"	15-00
5	Mrs. Raneer Chinnappa	"	50-00
6	Mr. Mithran Jeyasingham	"	25-00
7	Mrs. Hilda Samuel	"	25-00
8	Mr. Watson Sinnadurai	"	20-00
9	Mr. Roy Thavakulendran	"	30-00
10	Mr. S. Shanmuga	"	25-00
11	Mr. N. Thiagarajah	"	10-00
12	Mr. Arumainayagam	"	25-00
13	Mr. Winifred Bonney	"	10-00
14	Mrs. Dorothy Handy	"	25-00
15	Mrs. Percy Handy	"	25-00
16	Mr. George Vaithianathan	"	50-00
17	Mr. Chandrajit	"	30-00
18	Mr. Fred Bonney	"	100-00
19	Rev. S. S. Arulampalam	Rs.	5,000-00

CONTRIBUTION FOR THE MORNING STAR MARCH 1994

1	Dr. Jacob Chacko, U. S. A.	—	Rs. 6,000/-
2	Mrs. Malati Rajasingham, Australia	—	" 500/-

JAFFNA CHRISTIAN UNION

At the Annual General Meeting of the Jaffna Christian Union held on Monday the 25th of April 1994, the following were elected office-bearers for the year 1994/95:

President :	Dr. T. W. Jeyakularajah
Vice Presidents :	The Rev. P. Nesakumar & Mrs. L. P. Jeyaveerasingham
Secretary :	The Rev. S. Karunairajan
Assistant Secretary:	Mr. K. C. Kadirkamar
Treasurer :	Mr. A. Rajasingam

நால் ஆய்வு

நூல் : மகதலேனா மரியாள்
(குறுங்காவியம்)

ஆசிரியர் : நாவேந்தன்
வெளியீடு : தென்னிந்திய திருச்செபை
யாழ் ஆதீனம்

அமைப்பு :
பக்கங்கள் - 32;
படலங்கள் - 5;
பாடல்கள் - 180

முதற்பதிப்பு : 1994



அன்பர் 'நாவேந்தன்' அவர்கள் சிறந்த எழுத்தாளர். கடந்த நூற்றாண்டுக்கு மேலாகத் தமிழ் இலக்கிய எழுத்தாளராகவும் பேச்சாளராகவும் திகழ்ந்து வருகிறார்.

தாம் கற்ற தமிழ் மொழிக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வத்துடன் - பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் ஆகியவற்றில் பொதுவான விடயங்கள் பற்றி எழுதி வந்தார். இப்பொழுது, கிறிஸ்தவ இலக்கியத் துறையில் முனைப்புடன் பணியாற்றி வருகிறார். இலக்கியப்படைப்பாங்கம் மிகுந்த நாவேந்தன் அவர்கள், தமிழ் கிறிஸ்தவ இலக்கியத்தையும் ஆக்க வல்லவர் என்பதற்கு தகுந்த சான்றாக அவர் யாத்த - 'மகதலேனா மரியாள்' என்ற இக் குறுங்காவியம் விளங்குகிறது.

கிறித்தவ கவிதை இலக்கியத்தைச் சாதாரண மக்களுக்கு விருப்பம் படிக்கத் தக்க முறையில் வெளியிட வேண்டுமென்ற நோக்குடன் நமது ஆயர், அறிவர் எஸ். ஜெபநேசன் அவர்கள் இத்துறையில் அயராது ஆற்றி வரும் இப்பணி இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவேந்தன் அவர்கள் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்திலும், தமிழ்க் கவிதை மரபிலும் திளைத்தவர். முறைப்படி தமிழ் இலக்கியத்தைக் கற்றவர். அவர் படைத்த இக் குறுங்காவியம் எவிய இனிய நடையில் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. நமது விவிலியத்தில் - மரியாள் என்ற பெயர் கொண்ட ஏழு பெண்களில் (பக்கம். 1) ஒரு வரான மகதலேனா மரியாளின் வரலாற்றைச் சுருங்க விளக்கி - அவளின் மனமாற்றத்தை, 'பாவ மக

ளாய்' வாழ்ந்தவள் எவ்வீதம் இயேசு பெருமானால் - 'புனிதை' ஆக ஆக்கப்பட்டாள் என்பதை விளக்குகிறார். இதுவே இக்காவியத்தின் நோக்கம்.

இந்நூல், ஐந்து படலங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. (1) குடிசையின் பூத்த குறிஞ்சி - (15 பாடல்கள்). (2) மகதலேனா மரியாள் உயிர் பெற்றமை - (50 பாடல்கள்) - (3) மகதலேனா மரியாளின் மன மாற்றம் - (14 பாடல்கள்) - (4) சீமோன் வீட்டு விருந்து - (55 பாடல்கள்) - (5) உயிர்த் தெழுந்த இயேசு - தரிசனம் - (46) பாடல்கள் - மொத்தமாக 180 பாடல்களில் - நமதான் டவரின் பேரன்புக்குரிய மகதலேனா மரியாளின் மனமாற்றத்தை அழகாக விவரிக்கின்றார்.

அவர் - 'என்னுரை' என்ற பகுதியில் (பக்கம். 1) "பெரும்பாலான இறையியலாளர்களும் நூலாசிரியர்களும்" என்று குறிப்பிடுகிறார். அவர்களின் பெயர்கள், குறிப்பிட்ட நூல்களின் பெயர்கள் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. நூலுக்கு மேலுக் கூட்டியிருக்கும்.

கவிதையின்பம் நுகர விரும்புவோர்க்கும். மகதலேனா மரியாள் பற்றிய கற்பனைத் தகவல்களை அறிய விரும்புவோர்க்கும். இக் குறுங்காவியம் சீரிய வழிகாட்டியாகத் திகழ்மென்பதில் ஐயமில்லை.

இக் குறுங்காவியத்தைப் பற்றிய சில விமர்சனக் கருத்துக்களை இங்கு எழுதுவது நல்லதென எண்ணுகின்றேன்; ஆசிரியர் இங்கு கையாண்ட எவிய புத்தங்கள், எவிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தம் குறிப்பிடத்தக்கன.

"ஊனரொடும் குடரொடும், ஒன்றுமீலார் தம்மோடும் ஈனரொடும் செவீடரொடும் இடருள்ள ஊமரொடும் வானவர் கோமகன் வந்து வாய்திறந்தே யமுதமொழி தேனிவிமை வழிந்தோடச் செப்புதிருவாசகங்கள்"

(பாடல். 67)

இதைப் போன்ற வேறு பல நல்ல பாடல்கள் இங்கு மிளிர்கின்றன. மேலும், "ஒளி-நாளிவ்வுலகுக்கு என்னுரைத்தார் - ஏகபிரான் தனியேனும் இருளெண்ணைத் தொடர்வோரைத் தொடராதா"

(பாடல். 62)

இயேசுபிரானின் கூற்று இங்கு அழகாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர் - யோ. 8: 1-11 இல் காணப்படும் - விபசாரத்தில் ஈடுபட்ட பெண்ணின் சம்பவத்தை - அப்பெண் மகதலேனா மரியாள் தான் எனப் பொருத்தவது புதுமையாகத் தோன்றுகிறது. சாதாரண மக்கள், வேத வரலாற்றை மாற்று வதை விரும்பமாட்டார்கள். இந்த மாற்றத்திற்கு ஏற்ற ஆதாரம் காட்டியிருத்தல் வேண்டும்.

மகதலேனா மரியாளின் ஆரம்ப வாழ்க்கை, ஒழுக்க நெறி தவறிய வாழ்க்கை என்பது தெளிவு, ஆகவே, அவளின் பாவ வாழ்க்கையை விவரிக்கும் போது, பாவியல் உறுப்புக்களை விவரிப்பது (பாடல்: 9, 11,

12,) கிறிஸ்தவ காவியத்திற்கு அழகல்ல. கிறிஸ்தவ கவி யரசர் எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள் தமது காவியத்தில், இத்தகைய பாவியல் விவரங்களைத் தவிர்ந்துள்ளார். இதனைப் பல புலவர்கள் போற்றியுள்ளனர். பெண்களின் உடனை இலக்கியச் சுவைக்காகப் பயன்படுத்துவது, ஆண் ஆதிக்கத்தில் செயல் - இது சங்ககாலந் தொடங்கிக் கையாளப்பட்டாலும், பெண்களின் விடுதலைக்காகப் போராடுபவர்கள் "இதனை முற்றாக நொறுக்கிறார்கள் - ஆகவே, இத்தகைய வருணனைகளைக் கிறித்தவ கவிதை நூல்களில் தவிர்ப்பது நல்லது.

"பாவத்தினுள்ளார்க்குப் பரிசாரம் நானே தான் ஆபத்தில் உதவும் ஆண்டவனும் நானேதான்"

(பாடல். 63)

காரீரோ கல்வாரிக் காட்சிதனை பாரீரோ அவர் படும் பாடுகளை

I

சோரக் குருசு பெரிந்தெடுத்தார் கோலமாய் உன்னை வாழவைக்க சீலமதாய் மக்கள் சீருடன் வாழ சீரான பாதை காட்டிச் சென்றார்

II

நானே மெய்யான திராட்சை செடி நீங்கள் கொடிகள் என்று சொன்னார் என்னில் நிலைத்து கனிதந்து வாழ்ந்து என் ஐவ பாதை தொடரச் சொன்னார்

III

நானிலம் எல்லாம் பாவத்தின் பிடியில் நாளெல்லாம் படும் துயர் கண்டார் விடுதலை ஈந்து வேதனை தீர்க்க விண்ணின் வேந்தன் பவியானார்

IV

கல்வாரி மேட்டில் கல்வர்கள் நடுவில் கர்த்தன் இயேசு தொங்குகிறார் பாவத்தின் பாரம் தாங்கும் தேவன் படும் துயர் பாரில் உனக்காக

V

எமக்காய் ஜீவன் தந்த கிறிஸ்து எம்மைத் தம்மிடம் அழைக்கின்றார் நித்திய வாழ்வும் ஜீவகிரீடமும் நித்தமும் பெற்று மகிழ்ந்திடுவோம்.

"வெற்றிமதி"
நுணாவில்

குட்டிக்கதை

பக்தி

— நாவேந்தன்

துறவியின் ஆச்சிரமம் ஆற்றின் மறுகரையில் இருந்தது. இக்கரையில் ஏழை விவசாய மக்களது கிராமம் இருந்தது செவ்வாய், வெள்ளி, ஞாயிறு திங்களில் பெருந்தொகையான மக்கள் படகுகள் மூலம் துறவியின் ஆச்சிரமத்துக்குச் செல்வார்கள். துறவி அவர்களுக்கு ஞானோபதேசம் வழங்குவார். கம்பீரமான குரல், கனத்த சரீரம், காவியாடை அவரை அணிசெய்தன. பால், பழம், காய்கறி வகைகளை துறவியின் உணவுகள். ஏழை விவசாய மக்கள் அனைவரும் அவரைக் கண்கண்ட தெய்வமாக மதித்தனர். மாபெரும் ஞானியாகக் கௌரவித்தனர். தங்களுக்கோ, அல்லது தங்கள் குழந்தைகளுக்கோ உடல் நலம் குன்றும்போது படகுக் காரனுக்குப் பணம் கொடுத்து துறவியிடம் சென்று "வீட்டிப் பிரசாதம்" பெற்று நோய் நீங்கப்பெற்றனர். அதன்மூலம் அவருக்கு மேலும் பிரபலம் பெருகியது.

அவள் ஒரு இளம்பெண் விவாக மாகாதவள். துறவி என்றால் அவரே கடவுள் என்பது அவளது நம்பிக்கை. ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் வேளைக்கே எழுந்து பசுப்பால் கறந்து, புனிதமாகத் தேய்த்துப் புதுக்கிய செம்பு நிறையப் பாவை எடுத்துக்கொண்டு ஆற்றங்கரைக்குச் சென்று, படகுக்காரனை 'உசார்ப்பு' படுத்தித் துறவிக்கு பால் கொண்டு போய்க் கொடுத்து வருவது அவளது நித்திய கருமம்! துறவிக்கும் அவள்

மீது தனிப்பட்ட வாஞ்சை இருந்தது. ஒருநாள் துறவி அவளைப்பார்த்துச் சொன்னார் "பெண்ணே, நீ படகுக் காரனைப் பார்த்திருந்து அவன் படகு விட்டாந்தான் இங்கு வர முடிகிறது. இதனால் என்னுடைய நிலமங்களுக்கு நேரமாகி விடுகிறது. நான் உன்னைக் காத்திருந்துதான் பால் வந்ததும் தியானத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டியுள்ளது!"

இளம்பெண் மிரள, மிரள விழித்தாள். "உன்மைதான் சுவாமி, நான் நேரத்துக்கு வர என்ன செய்ய வேண்டும்?"

துறவி அவட்சியமாகச் சிரித்த படியே கூறினார். "உனக்கு உண்மையான கடவுள் பக்தி இருக்குமானால் படகுக்காரனைப் பார்த்த திராது ஆற்ற நீரின் மேலேயே நடந்துவந்து ஆச்சிரமத்தைபடையலாம்!"

"பார்க்கலாம் சுவாமி!" அந்த இளம்பெண் போய் விட்டாள். அடுத்தநாள் அதிகாலை அந்த இளம்பெண் பாரி செம்புடன் ஆச்சிரம வாயிலில் நின்றாள். அப்பொழுதுதான் கண்களைக் கசக்கிய படி துயிலெழுந்த துறவி அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்ததும் ஆச்சரியத்தால் கல்வாய்ச் சமைய்தார்.

"எப்படி மகளே, இவ்வளவு நேரத்துக்கு வந்தாய்? ஆற்றின்மேல் நடந்துதான்...!"

"உண்மையாகவா...?" அவர் முகம் நம்ப முடியாத அதிர்ச்சியால் அகன்றது.

(தொடர்ச்சி 5ஆம் பக்கம்)

என்றியம்பிய ஆண்டவரின் அடியாளாக ஆன மகதலேனா மரியாளுக்கு - "குறிபிட்ட விளக்காளாய் குவலயத்து ஒவியாளாய் நன்றாக வாழ்ந்திருப்பாய் நடந்திடு என்பாதையிலே"

என்று இயேசுபிரான் வாழ்த்தியதை ஆசிரியர் மிக அழகாக, மனமாற்றத்தின் முக்கியத்துவத்தை - தன் காவியத்தின் நோக்கம் இங்கு நிறைவேறியதைக் காட்டுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

எனது மாணவனும் அன்புக்குரிய நண்பனும் மாகிய திருநாவுக்கரசு

— D. R. A.

தாரகை ஓளி

ஆகிரஸ்க்கு அன்பு பெருகுதேச மெங்கணும் தீமையருகுதேச பாக நீக்கி பவுத்திரமேயருள்||யேசு||நாமமே||என்றென்றும் ஓங்குக.

உதயதாரகை

ஆதின காரியாலயம், வட்டுக்கோட்டை. Estd. 1841

மலர்: 155 06-05-1994 இதழ்: 09

உயிர்ப்பு தரும் புது வாழ்வு!

கிறிஸ்து பெருமானின் உயிர்ப்பே, திருச்சபையின் மையம்— பெரிய வெள்ளியன்று பெருந்துயரத்தில் முகிழ்த்து, நம்பிக்கையிழந்து அச்சத்துடன் ஒதுங்கியிருந்த சீடர், தங்கள் ஆண்டவர் உயிர்த்தெழுந்தாரென்பதை அறிந்து — அவரைத் தரிசித்து, புத்தாக்கம்பெற்றுப் புதுப்பெவனடைந்து — அண்ணலின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றத் துவங்கினர்.

அவர்கள் உள்ளத்தில் புதுவாழ்வு மலர்ந்தது. தம் மரணத்தால் மரணத்தை வென்ற மாமன்னன் இயேசுபிரானின் உயிர்ப்பைப் பற்றிய நற்செய்தியை எல்லா நாடுகளிலும் பறைசாற்றத் தொடங்கினர். இதுவே, கிறிஸ்து பெருமானின் திருவுளச் சித்தம் என்பதை உணர்ந்தனர்.

இயேசுவின் உயிர்ப்பால் உலகம் முழுவதும் புத்தியிர் பெற்றது — இவ்வையகம் படிப்படியாக மாற்றமடையத் தொடங்கிற்று. உலகம் முழுவதும் தன்னுள் இணைய வழிவகுத்தார். ஆம், நாம் புது வாழ்வு பெறவே — அனைவரும் தம்முடன் ஒப்புரவாக்கப்படவே — இறைவன் தன் மைந்தன் இயேசுபிரானை மரித்தோரிடமிருந்து உயிரோடெழுப்பினார்.

இதனை பவுலடியார் — “அவர் சிந்திய இரத்தத்தால் சமாதானம் உண்டாக்கி, விண்ணிலும் மண்ணிலும் உள்ள யாவற்றையும் அவர் வழியாகத் தம்மோடு ஒப்புரவாக்கினார்.” (கொலோ. 1: 20) என விளக்கியிருக்கிறார். — கடவுளோடு ஒப்புரவான வாழ்வுதான் உயிர்ப்பு தரும் புது வாழ்வு! அதாவது, நாம் கிறிஸ்துவிலும், அவர் நம்மிலும் வாழும் வாழ்வுதான் இப்புது வாழ்வு.

உயிர்த்த இயேசுவுடன் — சீடர் கொண்ட தொடர்புதான் புதிய வாழ்வின் ஆரம்பம். இப்புதிய உறவுதான், புதிய வாழ்வை அவர்கள் அனுபவிக்கச் செய்தது. இதனை, நாம் சீடரின் வாழ்வில் காண்கிறோம் — இப்புதிய ஆற்றல் பெற்ற அடியார், உயிர்த்தெழுந்த நற்செய்தியை அனைவருக்கும் ஆர்வத்துடன் அறிவித்தனர். தாம் பெற்ற புது வாழ்வை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து, அவர்களையும் மகிழ்வித்தனர். உயிர்ப்படைந்த எம் பெருமான பற்றிய இப்புரட்சிச் செய்தியை — வாழ்வின் மூலமும், வாய்மொழியின் மூலமும் அனைவர்க்கும் அறிவித்தனர்.

நாமும் இன்று, கிறித்து நமக்களித்த நற்செய்தியை — எங்கள் உடன்பிறப்புகளாகிய தமிழீழ மக்களுக்கு அறிவிப்பது நமது கடமை.

“கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பு கிறித்தவத்தின் அடித்தளம்”

பக்தி...

(4ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
 “நேற்றுத்தான் நீங்கள் சொன்னீர்களே பக்தியிருந்தால் நீர் மேல் நடக்கலாம் என்று!”
 “நிறுமாகவா? நீர்மேல் நடந்தா வந்தாய்?”
 “நான் ஏன் உங்களுக்குப் பொய் சொல்லப் போகிறேன்? இப்போதே ஆற்றில்மேல் நடந்துசெல்கிறேன். பாருங்கள்...!” அவள் வெகு லாவகமாக ஆற்றுநீரில் நடந்துசென்றாள் அவளைத் தொடர்ந்து நடக்க முயன்ற துறவி ‘தொபுக்’ சென்று ஆற்று நீரில் மூழ்க அவள் அவரைப் பார்த்துச் சிரித்தாள்! “விணாக ஆற்றில் மூழ்கி மாண்டுபோகாமல் ஆச்சிரமத்தைப் போய்ச்சேருங்கள்!” துறவி முகஞ்சேர ஆச்சிரமம் நோக்கி நடந்தார்!

செஞ்சீலுவைச்

சங்கத்தாரின் விசேட பயிற்சி
 வலிமேற்கு செஞ்சீலுவைச் சங்கம் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் சென்ற வாரம் விசேட முதல்தவீ வகுப்பு களை நடாத்தியது. இதன் பொறுப் பாசிரியராக திரு. W. N. தேவகடாட்சம் தலைமை வகித்தார். தென்னிந்திய திருச்சபையின் யாழ் ஆதினத்தின் பகற்பராமரிப்பு ஆசிரியைகள் பலர் இவ்வகுப்புகளில் பயிற்சி பெற்றனர். 23-04-94 திங்கட்கிழமை அத்தியட்சர் S. ஜெபநேசன் இவர்களுக்கு சான்றிதழ்களை வழங்கினார்.

தூய ஆவியானவர்

அப்பொல்லோ, அழகான மொழி நடையிலும், இனிய சொற்களிலும் இயேசுபிரானின் செய்தியை எடுத்துக் கூறும் சிறந்த பிரசங்கி. இவன் பூத இலத்திரைச் சேர்ந்தவன். நிரெக்க குரானமும் கலைகளும் மேலோங்கி நின்ற அலெக்சாந்திரிய நகரிலே வளர்க்கப்பட்டவன். அலெக்சாந்திரியாவிலே இருக்கும்பொழுது இந்தச் சொல்லின் செல்வன் இயேசு பிரானைப்பற்றி அறிந்துகொண்டான். இயேசுபிரானை ஒரு சிறந்த ஆசிரியராகவும் போதகராகவும் தனது மாணசீகக் குருவாகவும் அப்பொல்லோ ஏற்றுக்கொண்டான். எனவே தன்னை ஆட்கொண்ட இயேசுபிரானைப் பற்றி உலகமெங்கும் சென்று பிரசங்கிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்தான். பல இடங்களிலும் இயேசுவைப் பற்றிக் கூறிய பின்னர் எபேசு பட்டினத்தைச் சென்றடைந்தான். இந்த விடயத்தை அப்போஸ்தலர் நட்புடிகள் 18-ம் அதிகாரம் இறுதிப் பகுதியிலே வாசிக்கின்றோம்.

கொண்டனர். அவர்கள் அப்பொல்லோவிடம் கேள்விகள் கேட்டு அவனை மடக்கு, மடக்கென்று மடக்கிவிடவில்லை! பவுலடிகளாருக்கும் உனக்கும் மலைக்கும் மவுலுக்கு முள்ள வித்யாசம் என்று கூறிவிடவில்லை! அவர்கள் அவனைத் தபது வீட்டுக்கு அழைத்தச் சென்றனர். அன்பும் ஆதரவும் அவனுக்கு அளித்தனர். அப்பொல்லோவை நன்கு பாராட்டினர். அதன்பின்னர் அவனுடைய போதனைகளில் இருந்த குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டினர். அப்பொல்லோ தலைசிறந்த கவர்ச்சி கரமான பேச்சாளன். ஆனால் தாழ்மையுள்ளம் படைத்தவன். பிறரிடத்திலிருந்து கற்பதற்கு எப்பொழுதும் ஆயத்தமாகவிருந்தான். இதனால்தான் அப்பொல்லோ கொரிந்துக்குப் போக முற்படுகையில் ஆக்கிலாவும் பிரிசில்லாவும் அவனுக்கு வேண்டிய அறிமுகக் கடிதங்களை வழங்கினார்கள்.

ஆக்கில்லாவும் பிரிசில்லாவும்

அப்பொல்லோ பிரசங்கம் செய்த வேளையிலே ஆக்கில்லாவும் பிரிசில்லாவும் எபேசு பட்டினத்தில் இருந்தனர். இந்த இளம்தம்பதியினரும் பூத இலத்திரைச் சேர்ந்தவர்கள் பவுல் அப்போஸ்தலன் கொரிந்து பட்டினத்தில் ஊழியம் செய்தபொழுது அவருக்கு அருந்துணையாக விளங்கியவர்கள். இவர்கள் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தைப்பற்றிப் பவுல் அப்போஸ்தலன்விடமிருந்து அறிந்துகொண்டவர்கள். பவுல் அப்போஸ்தலன் இயேசு பிரானின் வாழ்க்கையைப் பூரணமாக விளங்கிக்கொண்டவர் என்பதனை யாரும் மறுக்கமுடியாது. ஆனால் அப்பொல்லோ இயேசு பிரானைப்பற்றி அலெக்சாந்திரிய பட்டினத்துப் போதகர்களிடமிருந்தே கற்றுக்கொண்டான். இவருடைய சமய அறிவு பூரணமானதாக இருக்கவில்லையென்று கூறலாம்.

எஸ். ஜெபநேசன் யாழ்ப்பாண அத்தியட்சர்

ஆக்கில்லாவும் பிரிசில்லாவும் அப்பொல்லோவின் செவிகளிய பிரசங்கத்தினை ஆர்வத்தோடு கேட்டனர். அவனுடைய பிரசங்கம் அவர்களைப் பிரமிப்பில் ஆழ்த்தியது. அப்பொல்லோவின் வேத அறிவு ஆழமானது. வேதத்தைச் சரியான முறையில் மேற்கோள் காட்ட அவன் அறிந்திருந்தான். அப்பொல்லோவின் பேச்சாற்றல் எவரையும் கவர்ந்தது. இனிக்க இனிக்க பேசினான் அப்பொல்லோ. அவனுடைய கவிசேட ஆர்வம் கட்டுக்கடங்காமல் இருந்தது. தன்னை ஆட்கொண்ட இயேசு பிரானை அறிமுகம் செய்வதில் அவன் ஊக்கமாக உழைத்தான். இந்தச் சிறப்புகள் எல்லாம் அப்பொல்லோவிடமிருந்த பொழுதும்; அவனிடத்தில் ஒரு குறை இருந்ததனை ஆக்கில்லாவும் பிரிசில்லாவும் கண்டு கொண்டனர். பவுல் அடிகளாரிடத்திற் காணப்பட்ட குறுகலும், மனோரம்பியம், அனல் அப்பொல்லோவிடம் இருக்கவில்லை. அப்பொல்லோவின் குறைபாடு பின்வரும் விளக்கப்படுகின்றது. “அவன் யோலான் ஞானஸ்தானக னின்றிருமுழுக்கையும் பற்றியே அறிந்திருந்தான்”
 ஆக்கில்லாவும் பிரிசில்லாவும் மிகவும் புத்திசாவித்தனமாக நடந்து

எபேசுவில் பவுல் அடிகள்

அப்பொல்லோவிடம் என்ன குறை யிருந்தது? இதற்குப் பின்னர் நடந்த திகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்போம். அப்பொல்லோ எபேசு பட்டினத்தினின்றும் நீங்கி கொரிந்து பட்டினத்திற்குச் சென்றபின்பு பவுல் அடிகளார் எபேசு பட்டினத்திற்கு வந்தார். கிறிஸ்தவ குழுக்களைச் சந்தித்து அவர்களுடன் உரையாடினார். ஒரு குழுவினர் நிலை அப்பொல்லோப் பிரசங்கியாரின் நிலைக்கு ஒத்ததாகவிருந்தது. அவர்கள் அறிந்திருந்த ஓர் ஞானஸ்நானம் யோலான் ஞானஸ்நானங்களின் திருமுழுக்கேயாகும். பவுலடிகளார் அவர்களிடத்தே ஒரு குறைபாடு இருப்பதனைக்கண்டு கொண்டார். அவர்கள் நல்லவர்கள் உற்சாகமுள்ளவர்கள் இயேசு பிரானைப் பின்பற்றுகிறவர்கள். ஆனால் ஏனைய இடங்களிலே தனது நற்செய்திப்பணியினால் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டவர்களைப் போல அவர்கள் இருக்கவில்லை அவர்களிடத்தே காணப்பட்ட குறையாது? ஊக்கம் இருக்கிறது; அறிவு இருக்கிறது; உழைப்பு இருக்கிறது; ஆனால் மகிழ்ச்சியில்லை, கட்டுப்பாடுகளைவும் விரதங்களையும் தீவிரமாக உழைப்பதனால் அவர்களுடைய கிறிஸ்துமர்க்கமா? கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவது பெருஞ்சுமையாக அவர்களுக்குப்பட்டதா? வேதனைகளையும் துன்பங்களையும் சுமந்துகொண்டு முறுமுறுக்காமல் கிறிஸ்துவை பிரகடனம் செய்வதுதான் அவர்களுடைய விசுவாசப் பயணமா?

யோலான் ஸ்நானங்களின் திருமுழுக்கு

பவுல் அடிகளாருக்கு அவர்களின் பிரச்சனை என்னவென்று புலனாகி விட்டது. அவர் எத்தனை விதமான ஆன்மீகப் பிரச்சனைகளைக் கொண்டவர்? எனவே ஒரு சிறந்த வைத்தியனைப் போல நோடியாகவே அவர் கனிடம் கேள்வியைக் கேட்கின்றார். நீங்கள் விசுவாசம் கொண்டபொழுது தூய ஆவியானவரைப் பெற்றுக் கொண்டீர்களா? அப்பொழுது சற்று நேரம் நிசப்தம் நிலவியது. யாருமே பேசவில்லை. பின்னர் ஒருவர் சற்றுத் தயக்கத்துடன் எழுந்து கூறினார்: “தூய ஆவியானவரைப்பற்றி நாங்கள் கேள்விப்பட்டதேயில்லை”
 பவுல் அடிகளார் ஆச்சரியத்தில் மூழ்கினார். அவரைப் பொறுத்தமட்டில் (தொடர்ச்சி 6ஆம் பக்கம்)

அத்தியட்சர் எழுதும்

அவுஸ்திரேலிய நினைவுகள்

டிசம்பர் மாதம் 5ஆம் திகதி ருயிற்றுக்கிழமை மத்தியானம்: பிரிஸ்பேன் விமானநிலையம் மட்டும் பந்தாரங்காக விருக்கின்றது! மழை சாடையாகத் தூறிக்கொண்டிருக்கின்றது பிரிஸ்பேன் விமான நிலையத்தை விட்டு வெளியியியவுடன் வண. மனோபவன் குடும்பத்தினரைக் கண்டேன். ஏற்கனவே பல கூட்டங்களிலே பேசிவிடுத்தமையால் எனக்கு ஓரே அனை ஆனால் பிரிஸ்பேனின் செழிப்பும் பச்சை பிச்சல் என்ற இவிய காட்சியும் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. அன்று மாலை 3-30 மணிக்கு நான் ஓர் இலங்கையர் கூட்டத்திலே பேச வேண்டும் என்று வண. மனோபவன் கூறினார். எனவே அவருடைய வீட்டில் சிறிதநேரம் ஆறி இருந்துவிட்டுக் கூட்டத்திற்குத் தயாரானேன். பிற்பகல் 3-30 மணிக்கு கூட்டம் ஆரம்பமாகியது. தமிழர், சிங்களவர், பறங்கியர், அவுஸ்திரேலியர் எல்லோரும் வந்திருந்தனர். எனது பேச்சு முடிந்த பின் காரசாரமான உரையாடல் நடைபெற்றது அவர்களைச் சாந்திப்படுத்துவதே எனது வேலையாயிற்று. கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கியவர் ஓர் அவுஸ்திரேலியர். அவரும் மக்களைச் சாந்திப்படுத்தினார். கூட்டம் முடிந்தபின்னர் பிறயன் செனிவிரத்தினா என்ற ஒரு சிங்கள அன்பர் மிகுந்த பாசத்தோடு என்விடம் பேசினார். இவர் தமிழர்கள்மீது அரசு நடத்தும் கொடுங்கனையப்பற்றிப் பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். சிங்களத் தீவிரவாதிகளினாலே பல முறை பயமுறுத்தப்பட்டிருக்கின்றார். இவருடைய மனைவி ஒரு தமிழ்ப்பெண். அவரிடத்தே துஷெஷம் என்பது சிறிதளவேண்டும் இல்லை. தமிழரைச் சிங்கள அரசு கொடுமைப்படுத்துகின்றதென்றே இந்தச் சிங்களக்கனவான் ஓயாது புலம்புகின்றார். இப்படிப்பட்ட நீதிமானை நான் உலகத்தின் எந்தப்பகுதியிலும் பார்க்கவில்லை. நான் இலங்கைக்குத் திரும்பிய பின் முகன் முதலாக அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கூடியதம் எழுதினேன். அன்று மாலை 6.30 மணிக்கு கிறிஸ்த வாஸிபர்க்கான ஒரு கூட்டம் மவுண்ட் கிரவெட் மார்க்கு தேவாலயத்திலே நடைபெற்றது. வாஸிபர்களே இந்தக் கூட்டத்தை நடத்தினார்கள். வெள்ளைக்கார யுவ திகதினதும் வாஸிபர்களினதும் பக்திபாழ்க்கை என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. உண்மையான அன்போடும் பக்தியோடும் அவர்கள் வழிபாட்டிலே கலந்து கொண்டனர். அவர்களுக்கு நத்தாரின் செய்தியை வழங்கினேன்.

அடுத்த நாள் குவின்ஸ்லாந்தின் மிசுப்பெரிய அன்னாசித் தோட்டத்திற்கு என்னை அழைத்துச் சென்றனர். குவின்ஸ்லாந்து உலகத்திலேயே பழச் செய்கைக்கு நிரபயமான பிரதேசம் அங்கு என்னைச் சாந்திப்பதற்காக Rev. Moore அவர்களும் மனைவியாரும் வந்திருந்தனர். அவர்கள் வயது முதிர்ந்தவர்கள். ஆனால் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தி உலகமெங்கணும் அறிவிக்கப்பட்டவேண்டும் என்பதில் மிகுந்த ஆர்வமாக இருக்கின்றனர்; அன்றிரவு "Son-in-Law" என்ற திரைப்படத்திற்கு மனோபவன் குடும்பத்தினர் அழைத்துச் சென்றனர். அவுஸ்திரேலிய திரையரங்குகளைப்பார்க்க இது ஒரு சந்தர்ப்பம் என்று நினைத்து இத்திரைப்படத்தைப் பார்க்கச் சென்றேன்.

அது வெகு ஹால்யப்பட்டம். பாற்பவர்களை வழிபாடு குலுக்கச் சிக்கவைக்கும் நிகழ்ச்சி. முப்பது பேர் தான். ஆன்று திரையரங்குக்குள் வந்திருந்தனர். ஏறத்தாழ ஆயிரம் அசனங்கள் அந்தத் திரையரங்கில் இருந்தன. வெள்ளைக்கார நாடுகளில் திரையரங்குகள் பெரிதாகவிருக்கும், முப்பது நாற்பது பேர்தான் படம் பர்க்க வருவார்கள் என்று கூறினார்கள். அனுமதிக்கட்டணம் மாதிரி மிக வயர்ந்ததாகவிருந்தது. ஒருவருக்கு பத்து டொலர் என்ற விதத்தில் அறவிடப்பட்டது. அதாவது ஒரு படத்திற்கு ரிக்கம் சலார் ரூபா 300/=

டிசம்பர் ஏழாம் திகதி செவ்வாய்க் கிழமை பிரிஸ்பேனின் பேராயர் அதி. வண. Ron அவர்களைச் சந்திக்க ஏற்பாடாகியிருந்தது. அவருடன் கிருச்சபை, யாழ்ப்பாண ஆதிவம், தென்னிந்திய திருச்சபை உலக அரங்கு என்பவற்றி உரையாடல் நடைபெற்றது. பின்னர் இருவரும் ஒருமித்து ஹெய்ம் பண்ணினோம். அன்று மாலை ஐக்கியப்பட்டுத் திருச்சபையின் தலைவர்கள் வீட்டிலே விருந்துபசாரம் நடைபெற்றது. இலங்கைக்கு ஒரு சமாதானத்தினுட்கோஷ்டியை அனுப்ப அவர்கள் திட்டமிட்டிருந்தனர். எப்பொழுது? எப்படி? என்று அவர்கள் தீவிரமாக ஆலோசித்தனர், அந்த நாள் குவின்ஸ்லாந்தில் (Gold Coast) கடற்கரைக்கு செல்லும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இது அவுஸ்திரேலியாவின் கிழக்குக்கரையோரம், பசுபிக் சுமுத்திரம். பசுபிக் சுமுத்திரத்திலே குவீக்கின்ற சந்தர்ப்பமும் கிட்டியது. அந்தப் பெருங்கடலைத் தாண்டினால் தென்மேலரிக்காவைச் சென்றடையலாம். உலகின் மிகப்பெரிய நீர் நிலை, குவீப்பவர்களின் உயிர்காப்பதற்கு தண்ணீர் வத் தொண்டர்கள் கோபுரங்களில் நிற்கின்றனர். குவீப்பவர்களை அவதானித்து, ஆபத்தில் மாட்டிக் கொண்டால் பாய்ந்து சென்று காப்பாற்றுவது அவர்கள் கடமை.

இவ்வாறு அவுஸ்திரேலியாவின் தக்கக்கரையின் (Gold Cost) சிறப்பையும் பெருமையையும் பார்க்கும் விட்டு பிரிஸ்பேன் திரும்பினேன். அன்று மாலை நான் கன்பெரா புறப்பட்டுவெண்டுமென்பது ஒழுங்கு. பிரிஸ்பேன் செழிப்பும் அழகும் வரையுமே கவரவல்லது. நம் நாட்டவர் பலர் அங்கு காணி நிலம் வாங்கிக் பெருந்தோட்டச் செய்கையில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். செல்வர்கள் ஒன்று கூடி ஒரு இந்துக் கோவிலைக் கட்டிவருகின்றனர். தமிழரும் சிங்களரும் சரிசமமாகவிருப்பது பிரிஸ்பேனில் எனலாம். இதனால் இங்கு மணக்கப்பட்டும் குமுறலும் அதிகம். இங்குள்ள பறங்கியரும் இலங்கைப்பிரச்சனையில் ஆர்வம் கட்டி வருகின்றனர். மாலை 3-00 மணிக்கு பிரிஸ்பேன் விமானநிலையத்திற்குச் சென்றோம். சரியாக 3-45 மணிக்கு கன்பெரா விமானம் பிரிஸ்பேனிலிருந்து கிளம்பியது. பிரிஸ்பேனில் பல சிறந்த அனுபவங்களை யான் பெற்றுக்கொண்டேன். இலங்கை மக்கள் எங்கும் பரந்து வாழ்கின்றனர், ஆனால் புதிய ருழல் அவர்களின் மனோநிலையைச் சிறிதும்

தூய ஆவி....

(5ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தூய ஆவியானவரே கிறிஸ்தவ விசுவாசியின் அடையாளம்; ஒருவன் கிறிஸ்தவ மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்ட பொழுது, பேராணத்தையும், வல்லமையையும் தருகின்ற தூய ஆவியானவர், அவனுக்குக் கிடைத்திருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவன் கிறிஸ்தவப் பகிரங்கமாக அறிக்கையிட்டு, விசுவாசிகளின் கூட்டத்திலே சேருகின்ற பொழுது தூய ஆவியானவர் அவனில் வந்து சேர்ந்திருக்க வேண்டும் அப்பொழுது பவுல் அடிகளார் அவர்களை மேலும் விசாரித்துப் பார்த்தார்.

அப்படியானால் ஞானஸ்நானம் என்றால் என்னவென்று நினைத்தீர்கள்?

அவர்கள் பதில் கூறினார்கள்: "ஞானஸ்நானம் என்றால் பழைய பாவங்களுக்கு முழுக்குப் போட்டு விடுவது, புதிய வாழ்வை ஆரம்பிப்பது. கடவுளின் கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படிந்து வாழ உறுதிசெய்வது."

பவுல் சொல்பவும் கேட்டார். "நீங்கள் திரைப்படங்களை எல்லாம் யோவான் ஞானஸ்நானகனின் திருமுழுக்கில் அடங்கியிருக்கின்றனவே?"

அது உண்மைதான். ஆனால் அந்தத் திருமுழுக்கை விட வேறு ஞானஸ்நானத்தை நாங்கள் கேள்விப்பட்டவையிலேயே நமதான்டவர் கூட அந்தத் திருமுழுக்கைத் தானே எடுத்திருந்தார். அவருக்குப் போதுமென்றால் எமக்குப் போதாதானே? அப்பொழுது பவுல் அடிகளார் ஞானஸ்நானம் என்பது இரண்டு அடிப்படகளைக் கொண்டுள்ளது என்று விளக்கினார். ஒன்று

இரண்டாவது நிலை கடவுள் நமக்குச் செய்த எல்லா நன்மைகளுக்காகவும் விசேடமாகத் தூய ஆவியானவரின் வருகைக்காகவும் ஆனந்த பரவசத்துடன் அவரைத் துதிக்கின்ற நிலை, எம்மைப் பாழான சேற்றிலிருந்து தூக்கிவிட்ட ஆண்டவரைப் போற்றுகின்ற நிலை. அனுபவச் சரிப்பினால் வேடினைப்பட்ட எம்மைத் தூக்கியெடுத்து நித்திய ஆனந்தத்தைத் தந்தவரைப் போற்றுகின்ற நிலை, இந்தப் பரவச நிலையைக் கட்டினாலே தான் அருளமுடியும்.

முதலாவது நிலையிலே எந்த விதமான தவறு இல்லை, நாமெல்லாரும் அந்த நிலையிலிருந்துதான் அடுத்தகட்டத்தின் அவசியத்தைப் பற்றி அறியமுடியும். அந்த நிலை கிறிஸ்துவைப் பற்றிய சம்பூரணமான அறிவுக்கு நம்மை எடுத்துச் செல்ல வல்ல ஆயத்தநிலை. அந்த நிலையை நிரந்தரமாக்கிக் கொள்வதுதான் தவறு, மேலே போக வேண்டிய அவசியத்தை உணராத பொழுது நாம் எபேசுவில் பவுல் சந்தித்த கிறிஸ்தவ ருழவைப்போல் விடுப்போம்.

இரண்டாவது நிலையிலுள்ளவர்கள் கடவுள் பெற்றதேகொண்டுகினத்தன்று அளித்த கிருபைப்பிரவாகத்திற்குள் சேர்ந்து செண்டவர்கள். துரதிஷ்டவசமாகப் பெரும் பாலான மக்கள் உயிர்த்தெழுந்த திருநாளுக்கும் பெற்றதேகொண்டுகினத்திற்கும் இடப்பட்ட காலத்தில் நிலவிய மனோபாவத்தில் அமிழ்ந்திருக்கின்றனர்.

நாம் எந்தக் கட்டத்தில்

நாம் முதலாவது கட்டத்தில் நிற்கின்றோமா? இரண்டாவது கட்டத்தில் நிற்கின்றோமா? இதை எப்படி அறிந்து கொள்வது? நாம் கிறிஸ்து எனக்கு என்ன செய்தார் என்பதைப் பற்றிப் பகிரங்கமாக அறிக்கை செய்ய ஆயத்தமா? ஏனெனில் இயேசுபிரான் இதனைப் பற்றித் திட்டவாடமாகக் கூறியுள்ளார். தூயஆவி உங்கள் மீது வரும் பொழுது நீங்கள் எனக்கு சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள்.

கிறிஸ்துவுக்காக நான் பட்ட பாடுகள் எத்தனை? செய்த தியாகங்கள் எத்தனை? என்று ஒருவன் சொல்வானாகில் அவன் முதலாவது நிலையிலேயே இருக்கின்றான் என்று கூறிவிடலாம். தூயஆவி பெற்றவன், என்னையும் ஒரு பொருளாக, நாயைப் பல்லக்கில் ஏற்றி வைத்த கிருபையை நினைத்துக் கடவுளைத் துதிப்பான்.

இந்த அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டுதான் ஒரு பக்தன். "என்ன என் ஆனந்தம் என்ன என் ஆனந்தம் சொல்லக்கூடாது-மன்னன் கிறிஸ்து என் பாவத்தையெல்லாம் மன்னித்து விட்டாரே" என்று பாடினான்.

ஆகவே கிறிஸ்தவன் என்றால் அவன் தூயஆவி பெற்றவன் என்பது அர்த்தம். தூயஆவியில்லாமல் ஒருவன் கிறிஸ்தவனாக இருக்க முடியாது. ஆகவே தூயஆவி தேவையென்பதனை ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். இரண்டாவதாக இறைவன் அதனை நமக்கு வாக்குப்பண்ணியிருக்கின்றார் என்று திடமாக விசுவாசிக்க வேண்டும். ஆகவே எமது தன்னிச்சையான வாழ்வுக்கு முடிவு கட்டவேண்டும். அது தவறு என்பதனை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். எமது வாழ்வினை இறைவனின் கித்தத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டதாக வேண்டும். தூயஆவியானவரின் வருகைக்கு ஆவலோடு காத்திருக்க வேண்டும். இதுவே நமக்கு அருள்பட்ட செய்தியாகும்.

இரண்டு ஞானஸ்நானம்

ஐலத்தினால் ஞானஸ்நானம் என்பது. இது மனத்திரும்புதலுக்கு அடையாளம், அதே சமயம் அக்கிவினால் ஞானஸ்நானம். அதாவது தூய ஆவியின் ஞானஸ்நானம் (ஓரக்கா 3:16)

முதலாவது ஞானஸ்நானம் கடவுளுக்கு ஒருவன் தனது வாழ்வை அர்ப்பணிப்பதனைக் குறிக்கின்றது. இரண்டாவது கடவுள் அவனுக்கு ஆன்மீகப் பயணத்தில் மகிழ்ச்சியையும் சாந்தியையும், வெற்றியையும் கொடுக்கின்ற ஆவியின் வல்லமையைக் குறிக்கின்றது.

இந்த இரண்டு நிலைகளைப் பற்றி நாம் மேலும் தெளிவாக்கிக் கொள்ளுவோம். முதலாவது அப்பொல்லோ எபேசுவுக்கு வரமுன்னர் அவனிடத்தே காணப்பட்ட நிலை. இரண்டாவது பவுலடிகளார், ஆக்கில்லா, பிரிஸ்பேன் ஆகியோரிடத்தே காணப்பட்ட நிலை.

முதலாவது நிலையிலுள்ளவர்கள் இயேசுவைப் பின்பற்ற அவருக்காகப் பாடுபட, மனவறுதி பூண்டவர்கள். உபநாகக் கடும் விரதங்களையும் உபவாசங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகவிருந்தார்கள். இவை சிறப்பு வாய்ந்த பண்புகள், ஆனால் மனிதனின் முயற்சியால் மேற்கொள்ளப்படுவனவென்று கண்டு கொள்ளலாம். கடவுளைத் திருப்திப்படுத்த நாம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள்.

மாற்றவில்லை. தமிழர்கள் மத்தியிலும் சமய பிரதேச, வர்க்க உணர்வுகள் மேலோங்கி நிற்கின்றன. சரியாக 4-30 மணிக்கு கன்பெராவைச் சென்றடைந்தேன். திரு. ஜோன் சுருணாநந்தன் என்னை வரவேற்கும் போட்டார் வாகனத்துடன் அங்கு நின்றார். அவரை, அடையாளம் காணவே முடியவில்லை. தலையில் ஓர் உச்சிக்குடமி.

(தொடரும்)



இவ்வாறு அவுஸ்திரேலியாவின் தக்கக்கரையின் (Gold Cost) சிறப்பையும் பெருமையையும் பார்க்கும் விட்டு பிரிஸ்பேன் திரும்பினேன். அன்று மாலை நான் கன்பெரா புறப்பட்டுவெண்டுமென்பது ஒழுங்கு. பிரிஸ்பேன் செழிப்பும் அழகும் வரையுமே கவரவல்லது. நம் நாட்டவர் பலர் அங்கு காணி நிலம் வாங்கிக் பெருந்தோட்டச் செய்கையில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். செல்வர்கள் ஒன்று கூடி ஒரு இந்துக் கோவிலைக் கட்டிவருகின்றனர். தமிழரும் சிங்களரும் சரிசமமாகவிருப்பது பிரிஸ்பேனில் எனலாம். இதனால் இங்கு மணக்கப்பட்டும் குமுறலும் அதிகம். இங்குள்ள பறங்கியரும் இலங்கைப்பிரச்சனையில் ஆர்வம் கட்டி வருகின்றனர். மாலை 3-00 மணிக்கு பிரிஸ்பேன் விமானநிலையத்திற்குச் சென்றோம். சரியாக 3-45 மணிக்கு கன்பெரா விமானம் பிரிஸ்பேனிலிருந்து கிளம்பியது. பிரிஸ்பேனில் பல சிறந்த அனுபவங்களை யான் பெற்றுக்கொண்டேன். இலங்கை மக்கள் எங்கும் பரந்து வாழ்கின்றனர், ஆனால் புதிய ருழல் அவர்களின் மனோநிலையைச் சிறிதும்

WCC Oral Statement to the Fiftieth Session of the United Nations Commission on Human Rights on the Rights and Dignity of migrants

The Commission of the Churches on International Affairs of the World Council of Churches (WCC) wishes to raise its concerns under this item and make several recommendations to promote the human rights and dignity of all migrant workers.

The precarious conditions and abuse suffered by migrant workers, refugees, asylum seekers and other uprooted people continues to be a vital humanitarian concern of the Christian churches. The World Council of Churches responds to these concerns with and on behalf of its 324 member national Protestant and Orthodox churches in more than 100 countries.

The World Council of Churches welcomes several new ratifications and signatures on the International Convention on the Protection of the Rights of all Migrant Workers and Members of their Families since last year. Morocco has joined the Arab Republic of Egypt in ratifying and the governments of Chile, Monaco and the Philippines have added their signatures, following the lead of Mexico.

The current abuse of migrants around the world demonstrates how timely and necessary widespread ratification of this convention is. It is urgent that these ratifications and signatures be followed by others.

MAJOR CONCERNS

The protection of migrants is one of the most serious human rights dilemmas confronting the world today.

Some 100 million people, more than one in every fifty human beings, have crossed borders as migrants or refugees, according to figures provided by the International Organization for Migration (IOM) and the United Nations High Commissioner for Refugees. All indications are that the numbers of refugees, migrants, and other uprooted people will rise as the pressures bringing about international migration increase. Direct testimonies received from many migrants and investigation into the root causes of migration have convinced the WCC that much international migration today is not voluntary.

It is not only warfare, civil strife, persecution and ethnic conflict affecting so many countries today that drive people across borders. Many others are quite literally forced to migrate because of environmental degradation and unsustainable development and economic practices such as land use that causes desertification, soil erosion, and salinity, or industrial contamination or accidents. Far too many development projects have contributed to the marginalization and desperation of peoples. Whole communities are displaced from their traditional lands in order to log forests, construct dams, farm cash crops for export, or exploit mines. As the UNFPA 1993 Briefing Kit states, "...mass movements of people - either internally or across borders - indicate a crisis situation that makes leaving home a necessity, not a choice.

However, recognition of these factors is only the first step. Until such factors are alleviated, people will continue to migrate across borders in large numbers, and will continue to face situations where their basic human rights are in jeopardy.

It appears that the international community is beginning to recognize this reality. We note that the draft document for the upcoming World Conference on Population and Development makes reference to this. However, the final conference statement must fully incorporate an understanding of migration as a consequence of population and development dilemmas. That conference will also be an occasion to reiterate the relationship between those concerns and the protection of basic human rights. We believe it important that specific reference also be made there to the need for ratification of the migrant rights convention.

Continuation Page 8

UNITED THEOLOGICAL COLLEGE

The following joined the Tutorial Staff of the United Theological College, Bangalore in 1994:

Mr. Richard D. MacPhail — Department of Religion
Dr. Nalini Arles — Department of Christian

Ministry
Rev. Alwin J. Maben — Department of Christian

Ministry
Rev. A. Alfred Stephen — Department of Communica-

tions
Retirement — The following members of the Tutorial Staff of U. T. C. retired at the end of the academic year 1993-94:

Dr. Ted Swanson

Rev. Carlos Welch

The Rt. Rev. Dr. N. D. Ananda Rao Samuel

SOUTH AFRICA

IMPORTANT FACTS

Cap: Pretoria (administrative); Cape Town (legislative); Bloemfontein (judicial); **Area:** 1,221,037 sq. km; **Pop:** 39,800,000; **Lang.:** Afrikaans and English; **Literacy:** 92% (whites), 69% (Asians), 62% (coloureds), 50% (Africans); **Rel:** Christianity; **Currency:** Rand. \$ 1 = R 3.15; **per capita income:** \$ 2771.

The Republic of South Africa lies at the southern tip of the continent of Africa. S. Africa includes the original white colonies of the Cape of Good Hope, Natal, Transvaal and Orange Free State. Formerly known as the Union of South Africa (formed in 1910), it became a republic after leaving the Commonwealth in May 1961.

The country adopted a policy of Apartheid, the separate development of racial groups. Under the Bantu Home Affairs Constitution Act of 1971, self-government was given to Transkei, Bophuthatswana, Venda and Ciskei. Transkei (Pop. 3,458,000, Cap. Umtata); Bophuthatswana (Pop. 2,420,000, Cap. Mmabatho); Venda (Pop. 559,000, Cap. Thohoyandou); Ciskei (Pop. 847,000, Cap. Bisho).

There are six other homelands which are territories with a degree of self-government but still forming the part of the Republic. These are: Kwa Zulu, Gazankulu, Lebowa, Qwaqwa, Ka Ngwane and Kwa Ndebele.

The year 1990 witnessed softening of the Whites' attitudes towards the 26 million agitating blacks. The government lifted the ban on the African National Congress, the primary black group fighting to end white minority rule, and its leader 71 year-old Nelson Mandela was released from prison after 27 years of confinement.

However, events of 1992 and 1993 once again worsened the situation and hopes of an end to the South African tragedy began thinning.

Sporadic factional violence continued between supporters of ANC and the Zulu Inkatha party. The joint plea by Mandela and Inkatha leader Chief Mangosuthu Buthelezi didn't help.

An accord to restrain violence was signed in September 1991. Constitutional talks began in December, but killings interfered, and unrest prevailed. Talks reopened in April 1993.

As per schedule, the first general election in South Africa took place on 27th April 1994.

ESTIMATED RELIGIOUS POPULATION OF THE WORLD, MID-1991

Religionists	in thousands	%
Christians	1,783,660	33.1
Roman Catholics	1,010,352	18.8
Orthodox	168,683	3.2
Anglicans	73,835	1.4
Other Protestants	368,209	6.8
Others	262,580	3.0
Muslims	950,726	17.7
Non Religious	884,468	16.4
Hindus	719,269	13.4
Buddhists	309,127	5.7
Atheists	236,809	4.4
Chinese Folk Religionists	183,646	3.4
New Religionists	140,778	2.6
Tribal Religionists	93,996	1.7
Sikhs	18,460	0.3
Jews	17,615	0.3
Shamanists	10,302	0.2
Confucians	5,917	0.1
Bahai's	5,402	0.1
Jains	3,724	0.1
Shintoists	3,162	0.1
Other Religionists	18,268	0.3
World Population	5,385,330	100.0

From Encyclopaedia Britannica Book of the year

The Morning Star

Diocesan Office, Vaddukodai

06-05-1994

✻ EDITORIAL ✻

PENTECOST

“The Spirit Inspires, a Call to Repentance”

“In my beginning is my end” says poet T. S. Eliot. This means that the beginning of a person's life will indicate in what direction his or her life will move. Likewise the birth stories in Luke's books are important to know about the rest of the story. While the Gospel of Luke speaks about the birth of Jesus, the Acts of the Apostles mentions about the birth of the Church. Both birth stories have fascinating parallels among them. Both begin with the arrival of the Holy Spirit.

We have been accustomed to think of Pentecost as the birthday of the Church. But it is very appropriate to read the story of Pentecost in the context of Luke 24 which says that the risen Lord was known by the disciples in the breaking of the bread and the Lord opened their minds to understand the scriptures. It also speaks about the risen Lord's promise of the Spirit which moved Him and the disciples were asked to tarry in Jerusalem until they themselves were clothed with the same power from on high. So, Pentecost is the fulfilment of the Easter promise. It is quite apt that Adolf Adam in ‘The Liturgical Year’ says of the opening prayer for the Catholic Mass for Pentecost, “Almighty and ever-living God, you fulfilled the Easter promise by sending us your Holy Spirit”.

The Pentecost scene begins with the eruption of sounds from heaven and of wind. It reminds one of the wind that swept across dark waters as in Genesis Chapter One. Now the wind is once again bringing something to life. There are remarkable similarities between Acts 2 and Luke 4. When Jesus began his ministry he quoted Isaiah, “The Spirit of the Lord is upon me because he has anointed me to bring good news to the poor, to proclaim release to the captives and recovery of sight to the blind, to let the oppressed go free and to proclaim the year of the Lord's favour”. On the day of Pentecost Peter quotes the prophet Joel. In both cases the Scripture quotation provides important clues concerning the mission that is beginning and the subsequent narrative provides reminders that the mission is fulfilling the prophecies of this scripture.

In Genesis 2:7, the Spirit of God breathed life into dust and created a human being and in Acts 2, the Spirit has breathed life into a once cowardly disciple Peter and created a new man who now has the gift of bold speech. Peter, the man who once followed Jesus only at a distance, the one who denied his relationship with Jesus even to a serving maid, became the very first to lift up his voice to proclaim openly the word that he could not speak earlier. This is a clear evidence of how the Spirit makes a person anew. Acts of the Apostles is not a biography of the Apostles, rather it speaks about the birth, growth and mission of the Church by the power and guidance of the Holy Spirit. The spread of the Spirit to the new groups through the mission is given thematic importance in Acts. The same Spirit which rested on Jesus Christ to fulfill the tasks as indicated in the Nazareth Manifesto, still gets hold of us. It still empowers us for the same mission.

As the Church celebrates the downpour of the Spirit on the Jerusalem community in the formation of the church, it needs to be reminded of the task for which it has been given. Let us by that Spirit continue to involve ourselves in making people whole. We who are like Peter have nothing to boast in ourselves, but when we yield ourselves to the possession of the Spirit wonders begin to happen!

The Spirit inspired a call to repentance. It was so evident even in Peter. The church needs to be mindful of this fact. In the words of Hans Küng, “We are to preach metanoia, we must entice people from the world to God. We are not to shut ourselves off from the world in a spirit of asceticism, but to live in the everyday world inspired by the radical obedience that is demanded by the love of God. The church must be reformed again and again, converted again and again each day in order that it may fulfil its task”. (*The Church, page 438*)

— D. S. T.

United Nations Commissions on Human Rights

Continued from Page 7

As a deliberate expression of the commitment of churches and non-governmental organizations, the first meeting of an international migrants rights watch committee will take place during the World Conference on Population and Development in September.

ARISING ANTI-MIGRANT HOSTILITY

The rising hostility expressed towards migrant workers and other foreigners in many societies, obviously exacerbated by the traumas of recession and unemployment, appears to be an ominous and malignant cancer spreading across societies worldwide.

Violence against migrants is not at all unique to the Western industrialized nations. News from elsewhere only emphasizes the extent to which violations of rights and of the basic dignity of migrants has become a worldwide phenomena, in Asia and Africa, the Middle East, the Americas and the Caribbean.

As this cancer of intolerance and hostility spreads, it begins to pose a clear contemporary threat to the respect for human dignity, to the rule of law, and even to the preservation of the basic social fabric of civil society in a growing number of nations. Unless the basic human rights of migrants are fully recognized and protected, we fear that a worse climate of xenophobic violence will develop in the future.

We support the preliminary conclusions and recommendations - particularly with regard to fostering tolerance in societies - in the initial report of the Special Rapporteur on contemporary forms of racism, racial discrimination and xenophobia and related intolerance,

Responsibility for the protection of human rights essential for upholding the rule of law and the maintenance of civil order in nations everywhere. We believe that implementation and action not only words - are required to promote respect for the basic rights of one of the vulnerable groups present in so many countries today.

The Council was encouraged by the substantive reference to the need to guarantee the protection of the human rights of all migrant workers and their families in the Vienna Declaration and Programme of Action.

Last month in South Africa, our governing Central Committee recognized the extreme seriousness of the global situation of migrants, refugees and internally displaced persons. It has mandated the development of a major new church policy on uprooted people. The policy will recommend ways for churches to protect uprooted people, uphold their dignity and challenge increasing hostility to foreigners in many parts of the world. It will also recommend increasing church attention to alleviating root causes of migration so that people can live in dignity in their home countries.

We note that numerous states represented here have co-sponsored resolutions under Item 13 over the past two years. At this fiftieth session of the Commission, we respectfully urge that:

In the first place, these concerns continue to be expressed by the Commission, emphasizing the importance of the protection of the dignity of migrant workers and strongly urging ratification of the Convention.

Second, we urge those states which have expressed support for the ratification of the migrants rights Convention in past Commission resolutions to promptly take steps to ratify it themselves.

Thirdly, sufficient resources must be allocated to reproduce and widely distribute the text of the Convention and the planned Fact Sheet. We are pleased that a draft has been prepared. It must now be completed and widely distributed. We are concerned that it has even been difficult for our office in Geneva to obtain copies of the text of the Convention, much more so for interested organisations elsewhere.

The World Council of Churches recommends that the Centre for Human Rights, in cooperation with interested government, and possibly the International Organization for Migration, organize briefing seminars in different regions on the Convention to assist government officials and legislators in their consideration of ratification of this instrument. In particular, we would encourage focusing such seminars on government officials, parliamentarians and legislators who should be involved in ratification procedures.

We understand that reference is made to this Convention in some activities conducted by the Centre. We recommended that the current three-paragraph report of the Secretary-General on this item include full details on the activities undertaken by the Secretariat to promote the Convention and migrants rights.